

Mati je predlagala, da bi jo lovski čuvaj ustrelil, češ kaj bi se mučila žival, ko ne bo več za rabo. A oče je bil drugačnega mnenja. Rekel je, da se mačka gotovo sama »izliže« in ozdravi.

Tako je ostala pri življenju. Francku se je smilila in nosil ji je redno hrano. Takrat je bil že v mestnih šolah in je preživel na domu počitnice. Večkrat je dala mati dijaku kak priboljšek za južino. Včasih je bil deležen celo kosa klobase. Nikoli ni pozabil pri tem svoje mačke in prihranil je zanjo vsaj majhen košček. Tega je bila žival posebno vesela. Materi seveda ni o tem črnil besede, sicer bi bil gotovo tudi njemu odtegnjen ta plemeniti priboljšek.

Tigrica se je res kmalu zlizala. Sicer je nekoliko šepala s prvo nogo, a za svoje mačje opravilo je bila prav tako sposobna kakor prej. Zdelo se jim je, da je celo pridnejša.

Po oni nesreči je postala Tigra zelo previdna in boječa. V sobo je niso spravili več. Sicer tega mati že prej ni rada trpela in ji je dajala hrano vedno v veži. Odslej pa niti v vežo ni hotela več in so ji morali polagati hrano pred vežna vrata. Opazili so pa, da si je edino Francku še upala približati, pred vsakim drugim je zbežala. Pogladiti jo je smel samo on.

Kmalu nato je odšel Francek v mesto. Na počitnice je prišel zopet o božiču. Ko je zavil okrog hiše, mu primijavka naproti Tigra. Prijazno se smuče okrog njega in gre za njim v hišo. Domači so takoj opazili ta izredni slučaj in povedali, da mačke po oni nesreči ni bilo več mogoče spraviti v sobo. Usedla se je prav pod Franckov stol in čepela tam, dokler je bil on v sobi.

Zdaj je deček šele povedal, da so vzrok njunega dobrega poznanstva oni koščki klobas.

Vse dni, dokler je bil Francek doma, je prihajala Tigra v hišo. Pravili so, da je pozneje ni bilo več.

Zvesta žival je še tisto leto nesrečno končala. Postala je tako nezaupna, da je imela mlade v opuščeni kovačnici, streljaj od hiše. Od tam jih je pripeljala včas domov, pa samo pokazat. Navadno jo je prav hitro pobrala z njimi nazaj v kovačnico.

Mimo kovačnice drži cesta. Nekoč so se trije mladiči ravno igrali na cesti, ko pridrvi avtomobil. Mladiči smuknejo tik pred njim na drugo stran ceste. Mati se je zbala zanje in je skočila za njimi, da bi jih v nevarnosti branila. A bila je že prepozna. Povožil jo je avtomobil.

Griša Koritnik

Domovina - sonce

*Domovina, ti si sonce,
vir življenja in moči,
daj nam rasti, daj zoreti,
krepi srca, grej nam kri.*

*V zarjo upe smo sejali,
ko Ti cvela je pomlad,
kakor v sonce verovali,
da bogat nam vrneš sad.*

*Marsikaj smo preboleli,
tvegali za skupno rast,
marsičemu se odrekli
v Tvojo srečo, v Tvojo čast.*

*Za vse žrtve in napore,
kar jih bilo je in bo
zate, Domovina-sonce,
vračaj jasno nam nebo!*